

## Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΤΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ

## О “ЗЕРОТАГАРОС”

Πώς βρήκε τε Παλλίο Φάληρο ένας περιποητής τού 1856. Η δικαιούχη παρακλισία, όπου ή Βασιλίσσα Άμαλιδα έκανε τους περιπάτους της. Οι Επρόταγμαρι και κατέβασε τα Μπαρόμπα Σπύρου Επρόταγμαρι. Ήταν περιφήμης γλεγκέτης και ή πάρε του. Το πότε ξενοδοχείο του Παλλήνη Φάληρου και ή πύργος με τα ικανόντα. Ό γέρε Φάληριωτης βερμέχρδιξε τον Αγγελικό στόχο! Ένα χπελακυτικώτατο επεισόδιο, κ.τ.λ.

ΑΤΑ τὸ 1865 περίπου. Ένας Γάλλος περιηγητής, περαστικός από τας Αθήνας, έγραψε σέ μια φίλη του, στό Ημερο:

Τη χειρονή μου μέσα την έπεισα σε μια παραδίκη, κοντά στας Αθήνας, τὸ δυναμώδειον του Παλαιού Φαλήρου. Είναι ξεχη και αδέντρο απόκτη, κατασκευασμένη από λίγους βροκούς και γραφαδές, άλλα για την δημόσιαν ἡ Φθοῖς έχει εγγυαθεί με όλη της τη λεπτότητα και όλη της της χάρη. Σπλανιώς απάντερα στην Έων μια τέλος χαροπαλεύην ἀνδριατιλία. Και φωνάζονται σέ τι θαυμαστού καλοκαιρινού πρόσποτου θη μαστικήθηκήν υπέρτα από τηναγα την απονερα χρονία δ τοπος απόστροφ. δρόκοδη πότε πού ή χώρα στηρι ώποιαν ροισμούσαν σήμερα, ή ξένη κατοιδόποτες την αναπτύξεις δέσι τι φυσικές και ημίτικες την δυναμισι. Ασφαλώς τότε τὸ ξέρο και αδέντρο νοούν Παλαιό Φαλήρο ήθη γίνεται άνωτρο από τη δική μας Κυνοή Ἀκτή.

Τί εἶναι σημεῖο τὸ Παλαιὸν Φάληρο, τὸ ξέφωτον ὅπερ; Ἐξεῖνο ποὺ  
δὲν ξέρει ὁ κόσμος, εἶναι ἡ ιστορία  
του, τοῦ διάταξια τῆς θετικής ποὺ  
ἐπιγειεῖ αὐτὸν. Καὶ αὐτὴν θὰ δημο-  
γονεῖ, μέ τα δύσκολα περιέργα  
τησο.

Λοιπόν, αρχ 75 έτῶν, δηλ. στα  
1856, διάλεκτην διέπιε τον Πα-  
τέλαιο Φαύλουν ἀνήκε ἀραιόν στὸν Ἀθηναίον Μετόπῳ τῆς Ἀγίας Αἰγα-  
ποτοῦντος, καὶ ἡ ἀραιά ἀδηματικὴ οἰ-  
κογένεια των Ερυζανούσιων ἔβοσσαν  
στὴν ἔπαυτα αὐτὴν τὰ παταία της...  
Υπέρ τοῦ ἀπὸ λίγην γρονθανὸν,  
ἡ ἔπαυτα εἶχε περιθεῖ στὴν κεφα-  
λὴν καὶ στοιχὴ τῆς οἰούγεντας  
Ερυζανούσιων σὲ τὸ πάντα σῆρε καὶ  
τὸ ὄντα της. Τὸ ὄντα δὲ μέτο τὸ  
δειπνήσιον μέρῳ τῷ σαφάρτην ἔτον.  
Ἄραια καὶ σιγαρά πι παταία Πε-  
ριποτοῦντος, μέλλοντα να τούτη για τὸ  
Πατέλαιο Φαύλου, λένε :

— Πάμε στον Ξεφωτάγαρον;

Λέξα ξη̄ μάργοτερα, διρ., κατά τό 1870, το Ναϊλον Φάλην, δινήσι μειωδόμενον ἀρχαιοπολίστηκον, ανηγ-  
ζε σε δόδεκα αθηναϊκάς οἰκουγένειας,  
ἄλλη ή φτιαγμένα Σηραπατάριαν  
τη πάντα τη μεγάλεσσην ἔκτασιν. Η  
περιφέρεια των οικισμών κατάπισταν ἐξακο-  
λουθεῖσας ή ίδια.

Λιγες καλύβες στήν άγρουταν  
η γέρο στόδιο χραυγούσεν λογίσουν  
και ή παντά αντή, ποι τόδι την  
εγών άγνωστη ε θέλων και η Α-  
γρουταν όποι έζαναν έργατο τους  
νερεύδιαν τον παρέμενε στήν  
πρωτογενή της κατάστασα... Άλση  
Αθηναϊκαν, υπολογισμού την πλήρεια των έργων, κατέβανεν μόνη  
και τη διοργάνετεν των καριέραν προφάν, γαβάλα στά γειδονήρια  
τους πρωτογενείς με προεργάτη της Πλάδα.

\*\*\*  
Ἡ κατάστασις αὐτῆς ἐξαπολογήσεις ἀρχέτα τῷν πόνοιν καὶ τέλοιν ἄρ-  
αιος νῦν μεταβαλλεῖται... Η δημοτικὴ παραδίκη ἀφοίσει ν' ἀποκτᾶ, ἔτσι  
τὸν πισταύνοντο, καὶ ἄλλους κατούσοντο, ποιητικῶν. Κοντά στις  
ἄθλες καταβαλλέταις ταῦλις ἐχείστωτον αὐτίκα. Πρότοι οἱ ἀ-  
λλοι Σηροπάταροι ἔγνωσαν κατά τούς τοὺς διατητούμενούς  
αυτούς στὸ πετέλεια Μάρα (Πλάτωνος), ὅποι εἴρησσοι μετέδεις καὶ  
επεντοῦν οἱ διάβατες. Τὸ διατητοῦ τοῦ Σηροπάταρον εἶναι τὸ  
τοπίον τοῦ ιδίουτον στὸ Φάλλον καὶ γὰρ πολὺ πονέει ἕπειδεις τὸ



*'O Basileus 'Oθων*

(Σπανία είκονα του)

**Πονος** (Σπανί εικόνων του) Φύλητρο Σωματοεξόδιο τους, ο Μάργαριτα Σάπφος έχουν καλό υπό βρόνθιο στη μία πλευρά του ήνα πλευρά, τό όποιον έχουν πάσας και μέ δύο μητρούς γεννανές! Αέρο δέν έγινε μόνο από απλή ματωπόδεσια. Τα αίτια ή γεννητικούς αποδεικτέας:

Είπαν λαρυγκάνω, ότι ο Μάρκος ήταν Σπύρος έθεωροδε μὲν την γνωστική ζωή του, Γάλα να περιφύγησε λοιπόν τα θελάσ- αν... οικοδένει του και να επιστρέψει τα έξι αιώνες δικαιωμάτων του, που τον πέρα έζην και τον Επίστασε. Τώρα, άν είστε πορεύεσθε ποτέ τούτο και ών τινα μαγνήσιο χανείς τα δικαιωμάτα του, αντέ άστελλο ζητημά. Ο Μάρκος ήταν δέν παρατήθηκε ποτέ άπο των θελάσσων δεξιούπομπης του και τις έπεισμαστικές παντού με τις τούτη δινάρια. «Έφτασε ηλιότητα σαν η φωνή με τούς...» Αγαπώ στόλο ! Το έπεισμα συνέβη προ πελάνων έπον, όπως έχει :

τέλεσεν στον δόμο του Παιάνιον Φιλήμορον. Ό Σπέρχες Ξηροτάγαρος, γλεντοζοπόντωντας την ώφα έκεινη, ως συνήθιση, σ' ένα παραβαλλόσιο μαγάζι με την παρέα του, έγύρισε στούς φίλους του και είπε:

— Ε, πόρα είναι πού η Εγγύλεξος μά σάρων ήδη με νοσή!

— Επειδή θώρακάς μέριμνα περιφόρησε καὶ ὁ Ἔγγυλεξος δεν παρουσιάζεται νά πληρώσει την δημόσιαν, ο Μαλάρια Σπέρχες ἐγκατέλειψε την παρέα του, ἀνέβησε στον πινγάνιο του και λέγεται να... βουλωδόλη τὸν Ἀγγύλεξον στόλιο μέ τὸ διὸ μικρὸν κανόνια τον, τὰ δοτιά εἰχε γεμισει μὲ παρανότη τοῦ κανόνιου καὶ κομμάτια ἐφιμειεῖδες!

Οι Ἐγγύλεξοι ἔβλεπαν τον κανόνιον πού ἔθενται μάριος ἀπό τὸν πινγάνιο καὶ μάριον ἴλαιρους τοὺς πρόσθιους ἀπό τὸν διὸν νανοειδῆ κανονάκια. Οι φίλοι του Φαληριώτη παλλαριάρα γελούσαν μὲ τὰ καμπάνια τοῦ Μαλάρια Σπέρχεων, ως ποὺ τέρος, ἀπό ένα Μαλέτζον προφορικού, ἔγινες διὸ στοὺς ἀξιωτάτους τῆς νανοειδούς ή ἐξηγήσης τοῦ μωτηρώδους φανερών. Ο νανοειδής Σέρνιους ἐγέλευσε καὶ δέλησε νά γνωσθεῖ τὸν ἄδυοπο, ὁ οποῖος ἐθουσιάδεις μὲ στονισμούνες εφιμειείδες τὸν ισχυρότερο στοῦν κανόνιον καὶ διεσπόζεις, ἔνας ἀπόλυτης ιδιωτὴς αὐτός, δικωνόματα στήν αγωγάτια.

Δοκιμή, ἔνα πού, ο Μαλάρια Σπέρχες μὲ τὰ Ηλιακώτα παντοφάρια τοι καὶ τὸ σχολιανὸν τοῦ φέσι, περηματος, κορδομένων, μετέφερε μὲ ἑξάκιοντα σχρέλεξην βάρους, στὴν νανοειδῆ καὶ παροντάδει μιαροῦσα στὸν κανακοῦ. Ο σέρη Σέρνιους, μὲ τὸ πατιδρό κανογεῖο, τὸν ερωτήσει, μετρῶν τὸν διερμηνέος:

— Τί μοι γερεντεῖ, φίλε μοι;

Ο Μαλάρια Σπέρχες δὲν ἀπάντησε μάριον. Σχέδιηρε λιγο, στρίβοντας τὰ μαργαρίτες πετατα παντάκια τοῦν ζέπτητα, στὸ διερμηνέα, τοῦν είλεται:

— Ήξει τοῦ νανόφους πός δε μοι προσθέτει πιπότε... Τοῦ τὰ χαρέζω...

Κι' ο Μαλάρια Σπέρχες έχειρεταις καὶ ἔφυγε.

Οταν, ὕστερη ἀπό λίγη ώρα, οι φίλοι του, ποὺ τὸν περιείσαν στὴν παραλία, τὸν ἔρωτην γιατὶ ἀγρύθιμε νά πληρωθεῖ ἔδουσε τὴν ἀπόλονθη θαυμασίαν ἀλάντητο :

— Τί νά πάρω ἀπό τοὺς ἀνθρώπους; Λέν τηράτε πόση θέλουσε μονάχα γάρ κάρδιουν; Τότε καὶ τόσους τρούν ἀπό μένειν. Ας φάν τὸ λοιπόν καὶ μά... Ἀγγύλη!

Στὸ ἀγρότικον φύλο θύ μὲ διηγήμοδεις ἀλλά μαστιφαστοῦ ἀνέβασε τοῦ Μαλάρια Σπέρχες τοῦ καὶ θά τελειώσαντε τὴν ἔξιστον τῆς ἐξελίξεων τοῦ Παιάνιον Φαλήρου.

## Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΜΑΣ

### Η ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΣΤΑ 1883

Κατά τὸ έτος 1883 στὴ Σέρρα ἔξεδιδοντο 10 ἐφημερίδες: τὸ «Χρυσαποτίριον», ἡ «Πατρίς», ἡ «Πανόπη», ὁ «Ερμῆς», ὁ «Φάνων», ὁ «Ανατολή», ὁ «Φερεύδης», ὁ «Ενωτίλος», ὁ «Απόστολος» «Ελλήνη» καὶ ὁ «Εξαληπτατής».

Στὴ Σίφνῳ ἔξεδιδετο ἡ «Σύνερνος», στὴν Τίρυνθα ἡ «Ηγεία τῆς Τίρυνθας», στὴν Ανδροῦ ἡ «Ανδροῖς» καὶ ἡ «Συζήτησις».

Στὰς Πάτρας ἡ «Ελληνικὴ Επανάστασις», ὁ «Επιτορικὸς Παραπορτῆς», ὁ «Επιτορικὸς Παραπορτῆς», ὁ «Εφανός», ὁ «Εργάτης» καὶ ἡ «Ἐπὶ τὰ πόδια».

Στὴν Τριπολία ἡ «Αρχαδία», ἡ «Τριπόλις», ὁ «Παλάτης», ἡ «Αναμόρφωσις» καὶ ὁ «Βεργίτης».

Στὸ Αίγαυο οι «Σημερινοὶ Καρδιοί», στὸ Νάυπλιον ἡ «Αργολίς» καὶ ἡ «Ανεξαρτησία», στὸ Γένεθλο οἱ «Αλεπονίας», στὸν Πύρρο δὲ «Ελεγχοῦς», στὸ Αργος ὁ «Δαναοῖς».

Στὰς Καλάμια ἡ «Ανθρόδησις» καὶ ἡ «Πηγής», στὴν Κόρινθον ὁ «Ισθμὸς τῆς Κορίνθου» καὶ ὁ «Εκοινιστας Αστήριο», στὰ Φιλιατράν ἡ «Μετερίας» καὶ στὸ Μεσολόγγιον ἡ «Διπτή Ελλάτος».

Στὴ Λαμία ἡ «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ», ἡ «Εἴδοντα» καὶ ἡ «Φιθιδίτις», στὴ Χαλασσὰ ὁ «Εἴδωτος» καὶ ἡ «Σημαία».

Στὴ Κέρκυραν ἡ «Φωνή», ὁ «Επατήτης», ὁ «Ρηγᾶς δὲ Φεοραίος», οἱ «Εργάτας», ὁ «Φιλόπατρας», στὴ Ζάκυνθον ὁ «Ελάτης», ὁ «Εξεταστής», ἡ «Κρασήρη», ἡ «Ελένη Γενεάς», ἡ «Φωτιζόως», στὴν Κεφαλληνίαν ἡ «Επαγγείλησις» καὶ ἡ «Νέα Κεφαλληνία» καὶ στὴ Λευκάδα ἡ «Ελευθερία».

Στὴ Λάρισαν οἱ «Θερζεβούητες», ὁ «Κόρωνας», ὁ «Αστήριο τῆς Θεσσαλίας», στὴν Καρδίτσαν ἡ «Καρδίτισσα», στὰ Τρίκκαλα ὁ «Φάρως τοῦ Ολύμπου» καὶ στὴν «Αρτα» ἡ «Ἄρτα».

### ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Οι βάτραχοι παταίνουν σὲ θερμορρασία 35 βαθμῶν ὥπο τὸ μηδὲν καὶ τὰ μικρόνα πατατρέφονται σὲ θερμορρασία 120 βαθμῶν ὥπο τὸ μηδέν.

— Τὰ ἔντονα ποὺ ἔχουν μάριον κρόμα ἀρέσκονται νά ἐποκέπτωνται πιτινόχρωμα λουλούδια.

— Ή μέλισσες προτιμοῦν νά πηγαίνουν στὰ γαλάζια λουλούδια.

### ΑΠΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

## ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

· Ο Σωρείτης μωσῆς τῆς Ἀπεκαλύψεως καὶ τὰ... μωσῆς τεῦ σπιτιού του. Ή φυσιογνωμία τοῦ Ταλεύθενδος. Ο Ρισελίες μετά θάντοντεν. Γιατὶ βρισκόταν στὸν Περάσειο. Ό Οὐγκών κι' ἐ παλαιοτέλειοτάλης. Πότε στοιχίσει χρισά ἔνα κακό βιθέλιο. Ενώ άντιούστατο γράμμα τοῦ δευτέρου τοῦ Οὐέλιγκτον, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

· Ο Ζουρέφ, ἔνας ἀπό τοὺς ποὺ μωρομούνονται κληρούοντες τῶν διαμορφωμάτων καὶ σινεγήσος μᾶς ἀπό της ώραδρετερης γνωσίας τῆς ἐποχῆς του, εἰτὲ ἐπενέγονται κατόπιν νά σφραγίσῃ τὸν Απολάριψι τοῦ Ιανουάριου τοῦ Ιανουάριου του.

· Ο Μαλών, θώρακάς μεν δρόγης νά σινάρη σφραγίσεις μὲ τὴ γνώμα τοῦ συνεργάτη του, καὶ ὅπα τὸν φύτηρον τοῦ Μαλών.

· Ο Ζουρέφ καταλαβαίνει εύολωτερα τὰ μὲ στη θρησκεία την πατέρα του!

\*\*\*

· Ο προίημος διπλωμάτης Ταλεύθενδος είχε τόσο ἀπαδή καὶ αδημογιαία φυσιογνωμία, ώστε ὁ στρατηγὸς Μερύτ εἶπε μᾶς μέρα γι' αὐτὸν :

— Αν τη στιγμὴ ποὺ μιλάει ὁ Ταλεύθενδος, τὸν χτιστήσεις διηνεγά μέτρα πού παραγένεται τὸν περιγράψεις τοῦ φύγαντον τοῦ Απολάριψι.

· Αν συμβαίνει πρωματωκός κατέ τέτοιο, ἀπορρίθηκε ὁ λογαριαζόμενος τοῦ Ζουρέφ.

· Ο Ρισελίες είστε μᾶ σινάρη δὲ Γρεμόδος, βρισκόται πειραιώς στὸν Περάσειο!

· Αν συμβαίνει πρωματωκός κατέ τέτοιο, ἀπορρίθηκε ὁ λογαριαζόμενος τοῦ Ζουρέφ.

· Μάλιστας ζέσσονται τὴν τημή ὁ Οὐέλιγκτον, ξεινεῖς κατεύληπτος,

— Γιατὶ γρούειτε τόσο πολλά; φύτηρος.

— Γιατὶ τὸ άρχοντας δὲ ξεντάθηκε;

— Καὶ δέν τὸ διαπιστώνετε;

— Είνε τόσο ἀνόητο, ώστε δέν μά τὸ ἀγοράστη κανένας, ἀποζητήσθει τὸ βιβλιοπολεῖον, τοῦ Κόλασι...

\*\*\*

· Ο δοῦλος τοῦ Οὐέλιγκτον, ὃ θάντονται, ἡ θρησκεία μάριον, ὁ δοῦλος διασωτόνταν τόσο γιὰ τὴν ώμωρια της, δύον καὶ γιὰ τὴν σωματοσύνη της. Αφοῦ δὲν νερος εὐγενεῖς προστάθησε νά τὴν καταστήσει καὶ δέν τὸ κατόπιθευτό, τῆς ζεστεύει τὸ ζεζής φαστότας γράμμα :

· Δεσποτίνης, ἀκούσα διτὶ εἰστε ἀνάρετη καὶ διτὶ ἔχετε παραμείνετε τέτοια. Κατέθεσα δοιάνων ἐπ' δονούσι τὰς στὸ συμβολαιογράφο μονὸν ἡνάγραφο, διὰ τὸν δούλον σας παραπορῶ 50 λίρες τὸ μῆνα, ἀφόσον τὸν ἔχετε τὴν ίδια γνωμήν. Οταν ἀποφασίσετε τὸ γόνον τοῦ ζεζής, ἀδηξήσω τὴν επιχρήσην στὸ διπλάσιο, μὲ τὸν δοῦλο σας προτιμήσω... \*

· Ο Πλούταρχος, ως γνωστόν, πατήγετο από τὴν ιατρή Βιοντίας Χωρούτην, ἀπό τὴν οποία δεν ἔγνωσε νά φέρῃ, ἀλλὰ σέπασε καὶ τὴν ιατρήν.

· Οταν τὸν έρωτόν του κάποιες ἔνας φίλος τοῦ γιατροῦ προτιμοῦσε νά μένει εξει, δὲ Πλούταρχος ἀπάντησε :

— Γεννήθηκα στὴν μικρή αὐτή πόλι καὶ μένω ἐδύ μαργάριτα τὴν έμποσίσι τοῦ οντότοτον σας παραγόντες...

\*\*\*

· Μάλιστα ὁ Αννίβας, μάλιστας στὸ νικητή τοῦ στρατηγοῦ τῆς Ρώμης Σκαπτίου, εἰτὲ διτὶ κατέτασε τὸν έαυτό τον μετά τὸν Μ. Α-λεξανδρό καὶ τὸν Πύρρο.

— Κι' ἀν μέ γνωσθεῖς καὶ μένα, τὸν φύτηρο τοῦ Σκαπτίου, τί θὰ θεωρούσες τὸν έαυτό σου;

— Πρώτον απ' όλους : ἀπορρίθηκε ὁ μεγάλος Καρχηδόνιος.

\*\*\*

· Ο Φοντενέλης, θέλοντας τὸν έαυτήν την ταζήτην, μὲ τὸν διεθνή διεβάστην καὶ ἐπιστολοπούλην τὴν έπονη του ή νέες ίδεες, ἔλεγε :

· Φέρτε μου δέκα ἀνθυπόντων καὶ θὰ τὸν περιγράψω τὴν ιμερά. Συγχρόνως θὰ δητεί, δην καὶ θῶνται λιλαρηδούληρα θὰ μάστισθον τὴν νέα δεωρεά μου!